

The Holy See

KATEHEZA PAPE BENEDIKTA XVI.

NA OPĆOJ AUDIJENCIJI

Srijeda, 28. rujna 2011.

[\[Video\]](#)

Osvrt na apostolsko putovanje u Njemačku

Draga braćo i sestre!

Kao što znate, od prošlog četvrtka do nedjelje boravio sam u pastoralnom pohodu u Njemačkoj; zato, kao i obično, rado koristim ovu današnju audijenciju da se zajedno s vama prisjetim intenzivnih i divnih dana provedenih u mojoj rodnoj zemlji. Proputovao sam Njemačku od istoka do zapada: od glavnog grada Berlina do Erfurta i Eichsfelda i na kraju Freiburga, grada u blizini granice s Francuskom i Švicarskom. Zahvaljujem prije svega Gospodinu što mi je pružio mogućnost da se susretnem s narodom i govorim o Bogu, da molimo zajedno i da utvrdim braću i sestre u vjeri, prema posebnoj zadaći koju je Gospodin povjerio Petru i njegovim nasljednicima. Taj pohod, održan pod geslom "Gdje je Bog, ondje je i budućnost", bio je uistinu veliko slavlje vjere: u raznim susretima i razgovorima, u proslavama, osobito na svečanim misama s Božjim narodom. Ti su trenuci bili dragocjeni dar koji nam je omogućio iznova shvatiti da je Bog taj koji daje našem životu dublji smisao, pravu puninu, štoviše, da jedino on daje nama, daje svima budućnost.

S dubokom zahvalom se sjećam toplog i oduševljenog dočeka kao i pažnje i ljubavi koja mi je ukazana na raznim mjestima koje sam posjetio. Zahvaljujem od srca njemačkim biskupima, osobito dijecezanskim biskupima koji su mi ukazali gostoprimstvo, za poziv i za sve ono što su, zajedno s mnogim suradnicima, učinili za pripremu toga putovanja. Iskreno zahvaljujem također Saveznom Predsjedniku i svim političkim i civilnim vlastima na saveznoj i regionalnoj razini. Duboko sam zahvalan svima koji su na razne načine pridonijeli dobrom ishodu tog pohoda,

osobito brojnim dragovoljcima. Tako je to bio veliki dar za mene i za sve nas te je pobudio radost, nadu i novi polet vjere i zauzetosti za budućnost.

U glavnom gradu Berlinu, Savezni Predsjednik me primio u svojoj rezidenciji i uputio mi dobrodošlicu u svoje ime i u ime svih mojih sunarodnjaka, izrazivši poštovanje i ljubav prema Papi rodnom iz Njemačke. Ja sam, pak, izložio kratko razmišljanje o uzajamnom odnosu između religije i slobode, podsjetivši na riječi velikog biskupa i socijalnog reformatora Wilhelma von Kettelera: "Kao što religija treba slobodu, tako i sloboda treba religiju."

Veoma sam rado prihvatio poziv da posjetim Bundestag. Bio je to zasigurno jedan od vrlo važnih trenutaka moga putovanja. Po prvi je put neki papa održao govor pred članovima njemačkoga Parlamenta. U toj sam prigodi izložio temelj prava i slobode pravne države, to jest mjeru svakog prava, koju je Stvoritelj upisao u samo biće koje je stvorio. Nužno je zato proširiti naše shvaćanje naravi, shvaćajući je ne samo kao skup funkcijâ, već i više od toga, kao Stvoriteljev jezik koji nam pomaže razlučivati dobro od zla. Zatim je održan susret također s nekim predstavnicima židovske zajednice u Njemačkoj. Podsjećajući na naše zajedničke korijene u vjeri u Boga Abrahamova, Izakova i Jakovljeva, iznijeli samo na vidjelo plodove koji su do sada postignuti u dijalogu između Katoličke crkve i židovstva u Njemačkoj. Imao sam isto tako priliku susresti se s nekim članovima muslimanske zajednice, složivši se s njima oko važnosti vjerske slobode za miroljubivi razvoj čovječanstva.

Sveta misa na olimpijskom stadionu u Berlinu, na završetku prvog dana pohoda, bila je veliko liturgijsko slavlje koje mi je pružilo mogućnost moliti zajedno s vjernicima i bodriti ih u vjeri. Veoma sam se obradovao sudjelovanju mnoštva naroda! U tome slavljeničkom i impresivnom trenutku razmišljali smo o evanđeoskoj slici loze i trsova, to jest o važnosti da budemo ujedinjeni u Kristu za naš osobni život vjernika i za našu pripadnost Crkvi, njegovom mističnom tijelu.

Druga etapa moga pohoda bila je Tiringija. Njemačka, i Tiringija na osobit način, je zemlja iz koje je potekla protestantska reforma. Zato sam u sklopu tog putovanja od samog početka žarko želio staviti naglasak na ekumenizmu i bila mi je snažna želja doživjeti ekumenski trenutak u Erfurtu, jer je upravo u tome gradu Martin Luter stupio u zajednicu augustinaca i ondje je zaređen za svećenika. Zato sam se veoma obradovao susretu sa članovima Vijeća Evangeličkih Crkava u Njemačkoj kao i ekumenskom činu u nekadašnjem augustinskom samostanu: bio je to srdačan susret koji nas je, u dijalogu i molitvi, dublje doveo do Krista. Ponovno smo vidjeli koliko je važno naše zajedničko svjedočenje vjere u Isusa Krista u današnjem svijetu, koji često zanemaruje Boga i ne zanima se za nj. Potreban je naš zajednički napor prema punom jedinstvu, ali smo uvijek itekako svjesni da ne možemo mi "činiti" ni vjeru ni toliko željeno jedinstvo. Vjera koju smo mi sami stvorili je bezvrijedna, a pravo jedinstvo je prije dar Gospodinov, koji je molio i uvijek moli za jedinstvo svojih učenikâ. Samo nam Krist može dati to jedinstvo i među nama će vladati sve veće jedinstvo u mjeri u kojoj se vratimo njemu i pustimo da nas on preobrazi.

Posebno dirljiv trenutak za mene je bilo slavlje marijanske Večernje pred svetištem u Etzelsbachu, gdje me dočekalo mnoštvo hodočasnika. Već kao mladić sam čuo mnogo o regiji Eichsfeld – tom komadiću zemlje koji je uvijek ostao katolički u raznim povijesnim previranjima – i o njegovim

stanovnicima koji su se hrabro oduprli diktaturama nacizma i komunizma. Bilo mi je veliko zadovoljstvo posjetiti Eichsfeld i njegov narod u hodočašću čudesnoj slici Gospe Žalosne u Etzelsbachu, gdje su stoljećima vjernici povjeravali Mariji svoje molbe, brige, trpljenja, primajući utjehu, milosti i blagoslove. Jednako je dirljiva bila misa slavljena na veličanstvenom trgu pred erfurtskom katedralom. Podsjetivši na velike zaštitnike Tiringije – svetu Elizabetu, svetog Bonifacija i svetog Kilijana – kao i na svijetli primjer vjernikâ koji su svjedočili evanđelje tijekom totalitarističkih sistema, pozvao sam vjernike da budu današnji sveci, vrijedni svjedoci Krista i da daju svoj obol izgrađivanju našega društva. Svijet su, naime, uvijek mijenjali sveci i osobe prožete ljubavlju Kristovom. Potresan je bio također kratki susret s mons. Hermannom Scheipersom, posljednjim živućim svećenikom koji je preživio koncentracijski logor u Dachauu. U Erfurtu sam imao također priliku susresti neke žrtve spolnog zlostavljanja od strane redovnika, kojima sam zajamčio svoje žaljenje i svoju blizinu u njihovu trpljenju.

Posljednja etapa mogega putovanja dovela me na jugozapad Njemačke, u nadbiskupiju Freiburg. Stanovnici toga lijepog grada, vjernici nadbiskupije i brojni hodočasnici pridošli iz susjedne Švicarske i Francuske te ostalih zemalja priredili su mi osobito svečan doček. Imao sam to priliku iskusiti također na molitvenom bdjenju s tisućama mladih. Obradovalo me što sam mogao vidjeti da vjera u mojoj njemačkoj domovini ima mladenačko lice, da je živa i da ima budućnost. U sugestivnom obredu svjetla prenio sam mladima svjetlo uskrsne svijeće, simbol svjetla koje je Krist, potaknuvši ih riječima: "Vi ste svjetlo svijeta". Ponovio sam im da se Papa uzda u aktivnu suradnju mladih: s Kristovom milošću, oni su kadri donijeti svijetu svjetlo Božje ljubavi. Jedinstven je trenutak bio susret sa sjemeništarcima i bogoslovima u sjemeništu u Freiburgu. Odgovarajući u određenom smislu na dirljivo pismo koje su mi poslali nekoliko tjedana ranije, želio sam tim mladićima pokazati ljepotu i veličinu Gospodinova poziva i pružiti im poneku pomoć da nastave putem nasljedovanja s radošću i u dubokom zajedništvu s Kristom. U sjemeništu sam imao priliku susresti u bratskom ozračju također neke predstavnike pravoslavnih i istočno-pravoslavnih Crkava, s kojima se mi katolici osjećamo bliski. Upravo iz toga širokog zajedništva proizlazi također zajednička zadaća da budemo kvasac za obnovu našeg društva. Prijateljskim susretom s predstavnicima njemačkog katoličkog laikata zaključen je niz susret u sjemeništu. Veliko euharistijsko slavlje u turističkoj zračnoj luci u Freiburgu bilo je vrhunac tog pastoralnog pohoda i prilika da zahvalim svima koji su zauzeti u raznim područjima crkvenog života, napose brojnim dragovoljcima i suradnicima u karitativnim poduhvatima. Oni omogućuju mnogostruku pomoć koju Crkva u Njemačkoj pruža općoj Crkvi, osobito u misijskim zemljama. Podsjetio sam također da će njihova dragocjena služba biti uvijek plodonosna kada proizlazi iz istinske i žive vjere, u jedinstvu s biskupima i papom, u jedinstvu sa Crkvom. Na kraju, prije svog povratka, govorio sam tisućama katolika zauzetim u Crkvi i društvu, sugerirajući neka razmišljanja o djelovanju Crkve u sekulariziranom društvu, uz poziv da bude oslobođena materijalnih i političkih tereta da bi bila sve jasniji odraz Boga.

Draga braćo i sestre, ovo apostolskog putovanje u Njemačku pružilo mi je povoljnu priliku da se susretnem s vjernicima svoje njemačke domovine, da ih utvrdim u vjeri, nadi i ljubavi i podijelim s

njima radost što smo katolici. Ali moja poruka je bila upućena čitavom njemačkom narodu; sve sam pozvao da gledaju s pouzdanjem u budućnost. Istina je, "gdje je Bog, ondje je i budućnost". Još jednom zahvaljujem svima onima koji su omogućili taj pohod i koji su me pratili molitvom. Neka Gospodin blagoslovi Božji narod u Njemačkoj i neka blagoslovi sve vas. Hvala!

Pozdrav hrvatskim hodočasnici:

Srdačno pozdravljam sve hrvatske hodočasnike, a osobito vjernike iz župe Svetog Nikole Tavelića iz Zagreba. Dragi prijatelji, po primjeru apostola i tolikih svetaca iz vašega naroda, budite oduševljeni za Krista i slijedite Ga u ljubavi. Hvaljen Isus i Marija!

© Copyright 2011 - Libreria Editrice Vaticana

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana